

Sp. 443. Tillaga til þingsályktunar [174. mál]

um fullgildingu á alþjóðasamþykkt um lágmarksaldur barna við sjómennsku.

(Lögð fyrir Alþingi á 75. löggjafarþingi, 1956.)

Alþingi ályktar að veita ríkisstjórninni heimild til þess fyrir Íslands hönd að fullgilda samþykkt nr. 58, um lágmarksaldur barna við sjómennsku, sem gerð var á tuttugasta og öðru þingi Alþjóðavinnuálastofnunarinnar í Genf 1936, eins og hún liggur fyrir á fylgiskjalinu, sem prentað er með ályktun þessari.

Fylgiskjal.

SAMÞYKKT

nr. 58, um lágmarksaldur barna við sjómennsku (endurskoðuð 1936).

Allsherjarþing Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, saman komið til 22. þingsetu sinnar í Genf 22. október 1936, eftir kvaðningu stjórnar Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, hefur ákveðið að samþykkja ákveðnar tillögur varðandi endurskoðun á Samþykktinni um lágmarksaldur barna við sjómennsku, sem gerð var á öðru þingi stofnunarinnar, en þetta mál var á dagskrá þessa þings, og þar sem það hefur ákveðið, að þessar tillögur skuli gerðar í formi alþjóðasamþykktar, gerir þingið í dag, hinn 24. október 1936, eftirfarandi samþykkt, sem nefna má Samþykkt um lágmarksaldur sjómanna (endurskoðuð) 1936:

CONVENTION

fixing the minimum age for the admission of children to employment at sea (Revised 1936).

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Twenty-second Session on 22 October 1936, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the partial revision of the Convention fixing the minimum age for admission of children to employment at sea adopted by the Conference at its Second Session, the question forming the agenda of the present Session, and Considering that these proposals must take the form of an international Convention,

adopts this twenty-fourth day of October of the year one thousand nine hundred and thirty-six the following Convention, which may be cited as the Minimum Age (Sea) Convention (Revised), 1936:

1. gr.

Að því er tekur til þessarar samþykktar, nær orðið „skip“ til allra skipa og báta, af hvaða gerð sem er, sem á sjó sigla, hvort sem þau eru í eigu hins opinbera eða einstaklinga, að undanskildum herskipum.

2. gr.

1. Börn innan fimmtán ára aldurs skulu ekki vinna á skipum, öðrum en þeim, sem einungis eru mönnuð meðlimum sömu fjölskyldu.

2. Með lögum eða reglugerðum má þó mæla fyrir um, að heimilt sé að gefa börnum, sem ekki eru yngri en fjórtán ára, leyfi til þess að vinna, ef stjórnarvöld þau, sem með fræðslumál fara, eða önnur viðeigandi stjórnarvöld, sem slík lög eða reglugerðir ákveða, eru þess fullviss, að slík vinna sé barninu til góðs, ef tekið er fullt tillit til heilsu og líkamlegs ástands þess, svo og þess hagnaðar, sem barnið mundi hafa af starfinu í nútíð og framtíð.

3. gr.

Ákvæði 2. greinar skulu ekki taka til starfa, sem börn vinna á skólaskipum eða æfingaskipum, enda samþykki opinbert stjórnarvald slíka vinnu og hafi eftirlit með henni.

4. gr.

Til þess að auðvelda eftirlit með því, að ákvæðum þessarar samþykktar sé hlýtt, skal hver skipstjóri skyldur til að halda skrá yfir alla þá, sem á skipi hans vinna og eru innan sextán ára aldurs, eða lista yfir þá í skiprúmssamningi ásamt fæðingardegi þeirra.

5. gr.

Þessi samþykkt gengur ekki í gildi fyrr en alþjóðavinnuálagningið hefur gert samþykkt, er sé endurskoðuð útgáfa Samþykktarinnar frá 1919 um lágmarksaldur í iðnaði, og samþykkt, er sé endurskoðuð útgáfa Samþykktar frá 1932 um lágmarksaldur barna við önnur störf en iðnað.

Article 1

For the purpose of this Convention, the term “vessel” includes all ships and boats, of any nature whatsoever, engaged in maritime navigation, whether publicly or privately owned; it excludes ships of war.

Article 2

1. Children under the age of fifteen years shall not be employed or work on vessels, other than vessels upon which only members of the same family are employed.

2. Provided that national laws or regulations may provide for the issue in respect of children of not less than fourteen years of age of certificates permitting them to be employed in cases in which an educational or other appropriate authority designated by such laws or regulations is satisfied, after having due regard to the health and physical condition of the child and to the prospective as well as to the immediate benefit to the child of the employment proposed, that such employment will be beneficial to the child.

Article 3

The provisions of Article 2 shall not apply to work done by children on schoolships or training-ships, provided that such work is approved and supervised by public authority.

Article 4

In order to facilitate the enforcement of the provisions of this Convention, every shipmaster shall be required to keep a register of all persons under the age of sixteen years employed on board his vessel, or a list of them in the articles of agreement, and of the dates of their births.

Article 5

This Convention shall not come into force until after the adoption by the International Labour Conference of a Convention revising the Convention fixing the minimum age for admission of children to industrial employment, 1919, and a Convention revising the Convention concerning the age for admission of children to non-industrial employment, 1932.

6. gr.

Formlegar fullgildingar samþykktar þessarar skulu sendar framkvæmdastjóra Alþjóðavinnu­má­la­skrifstofunnar til skrá­setningar.

7. gr.

1. Samþykkt þessi skal einungis bindandi fyrir þau aðildarríki Alþjóðavinnu­má­la­stofnunarinnar, sem hafa látið fram­kvæmdastjórann skrá fullgildingar sínar.

2. Að teknu tilliti til ákvæða 5. greinar hér að framan, gengur hún í gildi tólf mánuðum eftir að fullgildingar tveggja aðildarríkja hafa verið skrásettar hjá framkvæmdastjóranum.

3. Síðan gengur þessi samþykkt í gildi, að því er snertir hvert einstakt aðildarríki, tólf mánuðum eftir að fullgilding þess hefur verið skrásett.

8. gr.

Þegar fullgildingar tveggja aðildarríkja Alþjóðavinnu­má­la­stofnunarinnar hafa verið skrásettar, skal framkvæmdastjórinn án tafar tilkynna það öllum aðildarríkjum Alþjóðavinnu­má­la­stofnunarinnar. Einnig skal hann tilkynna þeim skrá­setningu fullgilinga, sem önnur aðildarríki stofnunarinnar kunna að senda honum síðar.

9. gr.

1. Aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa, getur sagt henni upp að tíu árum liðnum frá fyrstu gildistöku hennar. Tilkynningu um uppsögn skal senda framkvæmdastjóra Alþjóðavinnu­má­la­skrifstofunnar til skrásetningar. Slík uppsögn öðlast ekki gildi fyrr en ár er liðið frá skrásetningardegi hennar.

2. Hvert það aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa, en notfærir sér ekki innan árs frá lokum tíu ára tímabilsins, sem um getur í fyrri tölulið, rétt þann til uppsagnar, sem kveðið er á um í þessari grein, skal bundið af henni í annað tíu ára tímabil, og síðan getur það sagt þessari samþykkt upp að liðnu

Article 6

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 7

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. Subject to the provisions of Article 5 above it shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 8

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered, the Director-General of the International Labour Office shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 9

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this

hverju tíu ára tímabili í samræmi við ákvæði þessarar greinar.

10. gr.

Við lok hvers tíu ára tímabils frá gildistöku þessarar samþykktar skal stjórn Alþjóðavinnuáskrifstofunnar gefa allsherjarþinginu skýrslu um áhrif þessarar samþykktar, og skal hún athuga, hvort æskilegt sé að taka á dagskrá þingsins breytingar á henni allri eða hluta hennar.

11. gr.

1. Ef þingið gerir nýja samþykkt, sem breytir þessari samþykkt allri eða hluta hennar, skal:

(a) fullgilding aðildarríkis á hinni nýju samþykkt *ipso jure* hafa í för með sér tafarlausa uppsögn á þessari samþykkt, hvað sem ákvæðum 9. greinar hér að framan líður, ef hin nýja samþykkt öðlast gildi, og þá frá þeim tíma, er það gerðist;

(b) aðildarríkjum ekki heimilt að fullgilda þessa samþykkt, eftir að hin nýja samþykkt gekk í gildi, enda sé ekki öðruvísi ákveðið í hinni nýju samþykkt.

2. Þessi samþykkt skal, hvað sem öðru líður, halda gildi sínu eins og hún er að formi og efni, hvað snertir þau aðildarríki, sem hafa fullgilt hana, en ekki hina nýju samþykkt.

12. gr.

Franski og enski texti þessarar samþykktar eru jafngildir.

Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 10

At the expiration of each period of ten years after the coming into force of this Convention, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 11

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides,

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 9 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 12

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

Athugasemdir við þingsályktunartillögu þessa.

Samþykkt þessi gekk í gildi árið 1939, og hafa 18 ríki fullgilt hana, þ. á m. Norðurlöndin öll nema Ísland.

Aðalregla samþykktarinnar er sú, að börn innan 15 ára aldurs megi ekki ráða til vinnu á skipum, sem samþykktin tekur til, en það eru hvers konar skip og bátar, sem á sjó sigla, nema herskip. Undanskilin eru einnig skip, sem eru einungis mönnuð meðlimum sömu fjölskyldu.

Heimilt er að kveða svo á með lögum eða reglugerðum, að 14 ára börnum eða eldri skuli leyft að ráðast á skip, ef þar til bær stjórnarvöld telja það æskilegt og barninu til góðs, miðað við heilbrigði þess og aðrar aðstæður. Framangreind ákvæði um lágmarksaldur taka ekki til vinnu á skólaskipum.

Til þess að auðvelda eftirlit með framkvæmd ákvæða samþykktarinnar, skal skipstjóri halda skrá yfir alla unglinga, innan 16 ára aldurs, sem eru á skipi hans, þar sem fæðingardagar þeirra séu tilgreindir.

Í 10. gr. sjómannalaganna nr. 41/1930 er svo kveðið á, að eigi megi hafa börn yngri en 14 ára til vinnu á skipi, en í 39. gr. laga um vernd barna og unglinga nr. 29/1947 er lágmarksaldur barna við vinnu á skipum ákveðinn 15 ár, enda hafi þau lokið fullnaðarprófi barnafræðslu eða burtfararprófi.

Í hvorugum þessara nefndu laga er skilgreint, hvað teljast skuli skip í merkingu þeirra, og verður því að ganga út frá því, að þau eigi við hvers konar skip og báta, án tillits til stærðar, nema annað sé fram tekið.

Tilgreint ákvæði barnaverndarlaganna fullnægir því ákvæði samþykktarinnar um lágmarksaldur.

Um eftirlit með því, að þessu ákvæði sé framfylgt, er það að segja, að samkv. lögum um lögskráningu sjómanna, nr. 53/1930, skal lögskrá á öll skip, sem stærri eru en 12 smálestir, og er þá gerð skrá yfir skipshöfnina, þar sem m. a. er greindur fæðingardagur hvers einstaks sjómanns. Skulu skráningarstjórar jafnan rannsaka, hvort nokkuð er því til fyrirstöðu, að menn þeir, sem skráðir skulu, megi vera á skipinu eða í þeirri stöðu, sem þeir eru ráðnir til.

Eftirlitið með því að lágmarksákvæðinu sé fylgt, að því er tekur til smærri skipa, er fyrst og fremst í höndum barnaverndarnefnda, sbr. lögum um vernd barna og unglinga, nr. 29/1947.

Hið eina, sem komið gæti til álita sem fyrirstaða fyrir því, að hægt væri að fullgilda samþykktina af Íslands hálfu, að óbreyttum aðstæðum, er það, að engin ákvæði eru til um skrásetningu áhafnar á minni skipum en tólf smálesta. Ekki virðist þó gengið svo hart eftir því, að þessu ákvæði sé svo bókstaflega fylgt, að það þurfi að koma í veg fyrir fullgildingu. Má í því sambandi benda á, að skýrsla Norðmanna um framkvæmd samþykktarinnar ber með sér, að í Noregi nær skyldan til þess að lögskrá á skip og gera skipshafnarskrá einungis til skipa, sem eru 100 smálestir eða stærri.

Það virðist því ekkert því til fyrirstöðu að fullgilda megi samþykkt þessa án þess að ný lagasetning komi til.